

eBook

ROMAN 1

Nepali Bible Class

Amen TV Network
Trivandrum, Kerala
Mob : 999 59 75 980
755 9975 980
Youtube : amentvnetwork
www.amentvnetwork.com

Pr. Valson Samuel

तपाईंले रोमीको पत्र पहिलो अध्यायको पाँचदेखि सातसम्म पदहरू पढ्न सक्नुहुन्छ, “जसद्वारा हामीले अनुग्रह र प्रेरित पाएका छौं; कि उहाँको नामको कारण उहाँको जातिका सबै मानिसहरूले उहाँलाई विश्वास र पालन गर्नुपर्छ। जसबाट तिमीहरूलाई पनि येशू ख्रीष्टको हो भनेर बोलाइएको छ। रोममा भएका सबैका नामहरू जो परमेश्वरका प्रिय र पवित्र हुन को निम्ति बोलाइएका छन्। तिमीहरूलाई परमेश्वर हाम्रो पिता र प्रभु येशू ख्रीष्टबाट अनुग्रह र शान्ति पाई रहोन”(Roman 1:5-7)। यस लेखको सुरुमा प्रेरित पावलले हामीलाई येशू ख्रीष्टको जीवनको बारेमा एउटा पदमा बताउँछन्। उहाँ दाऊदको वंशबाट जन्मनुभएको थियो। शरीर को अनुसार दाउदको सन्तान बाट जन्मेको हो हाम्रो पहिलो जन्म शरीरमा हुन्छ त्यसैले मर्नर पुनरुत्थान हुनु ठूलो आध्यात्मिक नियम हो। लेखहरूमा हामी देख्छौं कि हामी यस पृथ्वीमा रहदै मरेका र जीवित छौं अर्थात्, हाम्रो पहिलो जन्म, आदमको मानिस, वा आदमको मानिसमा रहेको प्रणाली, मर्नुपर्छ, तब मात्र हामी यस पृथ्वीमा महान जीवन बिताउन सक्छौं, यो आध्यात्मिक सिद्धान्त हो। “मासु र रगत परमेश्वरको राज्यको उत्तराधिकारी हुन सक्दैन(1 Cor 15:50)।” तब हामी आदमको स्वरूपमा परमेश्वरको राज्यको जीवन कहिल्यै जिउन सक्दैनौं। “हामी येशूको मृत्युलाई हाम्रो शरीरमा सधैं बोक्छौं; येशूको जीवन हाम्रो शरीरमा पनि प्रकट होस् भनेर”(2 Cor 4:10)। यो आध्यात्मिक सिद्धान्त हो। मरेकाहरूको पुनरुत्थानले पवित्रताको आत्मामा परमेश्वरको आत्मिक पुत्र हुनको लागि शक्तिशाली रूपमा दृढ निश्चय गरिन्छ, र यो हाम्रो जीवनमा पनि लागू हुन्छ। अर्थात्, पवित्रता पृथ्वीमा हुँदा आत्माको आज्ञाकारिताको जीवनमा पवित्र आत्माको विशेषता हो। यो आत्माको आज्ञाकारितामा जिउन ले कि हामी पवित्रता प्राप्त गर्छौं जुन परमेश्वरले हाम्रो लागि खोज्नुहुन्छ। “किनभने यो लेखिएको छ, "तिमीहरू पवित्र होओ, किनभने म पवित्र छु"(1 Peter 1:16)। माथिको श्लोकले हाम्रो हिँडाइको कुरा गरेको छ र आफ्नो अज्ञानताको समयको पुरानो इच्छाहरूका लागि आज्ञाकारी बच्चाहरू जस्तै नबन। अर्थात्, आदम र हव्वाको उदाहरण पछ्याएर तपाईंलाई बोलाउनुहुने संतका अनुसार पवित्रता भन्ने शब्द छ। जब हामीलाई सबै तरिकामा पवित्र हुन आज्ञा गरिन्छ, त्यो पवित्रताको भावनामा हुन्छ। यो तब हुन्छ जब हामी जिउन थाल्छौं तब आत्माद्वारा ईश्वरीय पवित्रता प्राप्त गर्दछौं। विश्वासको पालना गर्नुहोस्। त्यसोभए यदि यसले हामीलाई विश्वास गरेको कुरामा आज्ञाकारी बनाउँदैन भने, यो केवल एक खोक्रो विश्वास हो। यो समयको कुरा हो। हिब्रू पत्रमा यो विश्वासमा परिणत भएन। जब प्रेरितले सेवकाई प्राप्त गरे, उहाँले सेवकाई प्राप्त गर्नुभयो ताकि उहाँले प्रचार गरेको वचन पालन गर्न सकोस्, जब यो विश्वास को साथ ग्रहण गरिएको थियो। त्यसोभए त्यो शब्द उच्चारण गर्ने व्यक्तिको ठूलो जिम्मेवारी हुन्छ। जब यो घोषणा गरिन्छ, शब्द आत्मामा हस्तान्तरण गर्नुपर्छ। नत्र यो ढुङ्गामा लेखिएको एक दस्तावेज हो। यो मसी ले लेख्ने मात्र होइन, यो पुस्तकको पद हो। जब परमेश्वरको सेवकले यसलाई आत्मामा प्रचार गर्छ, उसले आत्मा र जीवनको रूपमा हृदयमा प्रवेश गर्नुपर्छ। यसरी, वचनमा हाम्रो ध्यानमा, हाम्रो मन, हामीले अध्याय दुई, समारोहमा पढ्नु हुँदैन, तर यसलाई आत्मामा ग्रहण गर्नुपर्छ। तब मात्र आज्ञाकारिता आउँछ, जीवनलाई आज्ञाकारिता भनिन्छ।

हामीमा जुन जीवन छ, त्यो जीवन बाहिर निस्कन्छ। त्यसोभए त्यो हृदयसम्म आज्ञापालन प्रयास होइन, यो एक जीवन बन्निछ। जब परमेश्वरको वचन विश्वासद्वारा जीवन र आत्माको नियमको रूपमा लेखिएको छ, र त्यो जीवन हामीमा प्रशस्त छ, त्यो जीवन हामीमा प्रतिबिम्बित हुनेछ। यसरी हामीलाई सातौं पदमा येशू ख्रीष्टमा बोलाइएको छौं। यो मुख्यतः हामी भित्रबाट आएको हुनुपर्छ। हामी सृष्टि हौं, हामीलाई सृष्टि गर्ने परमेश्वरको पवित्र उद्देश्य हो। हामीले हाम्रो इच्छा अनुसारको धर्मशास्त्र बनाउनु हुँदैन। वा हामीले विश्वास गर्नुपर्छ कि हामीले परमेश्वरको इच्छा के हो भनेर परमेश्वरको वचनबाट बुझ्नुपर्छ। त्यसोभए हामीले यसमा हाम्रो जीवन समर्पण गर्नुपर्छ ताकि हामीमा परमेश्वरको इच्छा पूरा हुन सकोस्। त्यसपछि हामी ख्रीष्टमा बोलाइएको समूह हौं। रोमी पत्रको पहिलो अध्यायको सोह्र पद पढ्नुहोस्। किनकि सुसमाचारसँग म शर्माउँदिनँ, किनभने विश्वास गर्ने प्रत्येकका मुक्तिको निम्ति यो परमेश्वरको शक्ति हो, पहिले यहूदीहरूका निम्ति र अन्यजातिहरूका निम्ति पनि (Roman 1:16)। जब सुसमाचारको कुरा आउँछ, यहाँ ख्रीष्टको सिद्धान्त छ। ख्रीष्टको सिद्धान्त उहाँले हामीलाई आफ्नो जीवन र आफ्नो जीवन देखाउनुभयो। यो कुरा उनले आफ्नो सेवकाईमा पनि खुलाएका छन्। त्यसोभए जब हामी ती तीन क्षेत्रहरूको बारेमा सोच्दछौं, त्यो प्रभु येशू ख्रीष्टको शिक्षा हो। यसमा विश्वास गर्ने सबैले याद राख्नु पर्छ कि विश्वास भनेको टाउकोमा निहित छ। विश्वासले जीवनमा आज्ञाकारिता र आज्ञाकारितातर्फ डोर्याउँछ। यो विश्वास हो जब हामीले प्रभु येशू ख्रीष्टको सुसमाचार हामी भित्र पाउँछौं। यो केवल विश्वास होइन, यो कर्ममा विश्वास हो, यो विश्वास हो जसले आज्ञाकारितामा पुर्‍याउँछ। र उहाँद्वारा हामी आत्माद्वारा धार्मिक जीवन बिताउँछौं। आत्मा सधैं हामी भित्र रहन्छ। त्यसैले जब हामी पढ्छौं र सुन्छौं, यो आत्मा हो जसले हामीलाई जीवन वा विश्वास दिन्छ। यसलाई विश्वासमा बदल्नुहोस् र जीवन बन्नुहोस्। जब त्यो जीवन हामीमा हस्तान्तरण हुन्छ, तब उहाँको जीवन हामीमा आउँछ र त्यसबाट धार्मिकताको वचन आउँछ। तब यो एक धार्मिक जीवन हुनेछ, यदि यो हामी भित्र लेखिएको छ। धार्मिकता को वचन अनुसार धार्मिकतामा जीवन हुनेछ। जब हामीले त्यो धार्मिकताको वचन प्राप्त गर्छौं जुन हामी भित्र प्रशस्त छ, जुन खोज्न र गर्न आवश्यक छ, तब जीवन हाम्रो जीवन बन्छ। तर त्यो जीवन आत्माविना जिउन सकिँदैन। जीवन परमेश्वरको पवित्र आत्मामा हुनुपर्दछ "तर म भन्दछु, पवित्र आत्मा द्वारा हिँड, र पापमय स्वभावका लालसा पूरा नगर" (Gal 5:16)। म सामान्यतया सम्झन्छु, जब यो वचन हामीमा आउँछ, जीवन वचनबाट आउँछ। "आदिमा वचन हुनुहुन्थ्यो, वचन परमेश्वरसँग हुनुहुन्थ्यो, अनि वचन परमेश्वर हुनुहुन्थ्यो। उहाँ आदिमा परमेश्वरसँग हुनुहुन्थ्यो" (John 1:1-2)। "सबै थोक उहाँद्वारा बनिए, र बनिएको कुनै थोक पनि उहाँ बिना बनिएन। उहाँमा जीवन थियो, र त्यो जीवन मानिसहरूको ज्योति थियो" (John 1:3-4)। प्रकाश क्रिया हो। म यसलाई निम्न पदहरूमा फेरि प्रकट गर्नेछु। म तल लेखिएको अध्यायमा यसलाई फेरि प्रकट गर्नेछु। प्रकाश एक धार्मिकताको क्रिया हो, जुन हामीबाट आउँछ, यो हाम्रो नेक काम होइन। हाम्रो प्रयास होइन: यो हाम्रो लागि काम गर्ने काम होइन यो हामीले गरेको सेवा होइन, परमेश्वरले दिनुभयो, ताकि परमेश्वरको जीवन हामीबाट निस्कियोस र परमेश्वरको ज्योति हामीबाट निस्कियोस, परमेश्वर कसको द्वारा पृथ्वीमा बसनु चाहनुहुन्छ? हामी द्वारा कति मानिस ले बुझेका छन कि परमेश्वर यस पृथ्वी मा बसनु चाहनुहुन्छ। तब परमेश्वरको जीवन, परमेश्वरका कामहरू, सबै हाम्रो जीवनबाट बाहिर आउनेछन्। जीवनलाई आज्ञाकारिता भनिन्छ।

यो मुक्तिको लागि परमेश्वरको शक्ति हो। मुक्तिको लागि परमेश्वरको शक्ति आत्मामा प्राप्त भएको वचन हो। तब हामी मुक्ति पाएका छौं भनी नभनौं जब हामी पश्चात्ताप गर्छौं र बप्तिस्मा लिन्छौं र मुक्तिको मार्गमा प्रवेश गर्छौं, हामी विगतका पापहरूबाट मुक्त हुन्छौं। तर हामीले हाम्रो पुनर्जन्म पछि मुक्तिको जीवन जिउनुपर्छ। हामी पत्रुसको पत्रमा पढ्छौं, "नयाँ जन्मेका बालकहरू जस्तै, शुद्ध आत्मिक दूधको तृष्णा गर, र त्यसबाट तिमीहरू आफ्नो मुक्तिमा बढ्दै जान सक्नेछौ। किनकी प्रभू कृपालु हुनुहुन्छ भन्ने कुराको स्वाद तिमीहरूले पाएका छौं (1 Peter 2:2-3)"। यहाँ मुक्तिको लागि परमेश्वरको शक्ति छ। विश्वास दुई क्षेत्रमा छ। त्यहाँ जीवन र शक्ति हुनुपर्छ। जीवन मात्र छ भने अस्पतालमा कोमामा परेकाहरू जस्तै हुनेछ, जीवन छ तर शक्ति छैन, जीवन छ तर ऊर्जा छैन, तब जीवन र ऊर्जा एकसाथ आउँछन्। तब यहाँ बसेर हामीमा जीवन मात्र छैन, जीवनमा शक्ति छ। यसैले हामी वचनलाई राम्रोसँग सुनिरहेका छौं। त्यसपछि त्यहाँ सुसमाचार, ख्रीष्टको वचन, ख्रीष्टको सिद्धान्त छ। त्यसपछि विश्वासमा बप्तिस्मा र आत्मामा बप्तिस्मा हुनेछ। तर वचन बिना मुक्तिको लागि परमेश्वरसँग कुनै शक्ति छैन। हाम्रो वरिपरि धेरै शक्तिहरू छन् जसले हामीलाई सबै ठीक बनाउनेछ, र हामी यसमा उभिन सक्षम हुनेछैनौं। शक्तिलाई परमेश्वरको आत्मा र परमेश्वरको वचन चाहिन्छ। वचन बिना कुनै शक्ति छैन। बप्तिस्मामा हाम्रो बाहिरी शरीरले शक्ति जस्तो महसुस गर्न सक्छौं, तर यो शक्ति सबै भन्दा माथि छ। यो परमेश्वरको आत्मा भित्र र बाहिर शक्ति हो जसले हामी भित्र यी सबैको विरोध गर्दछ र त्यो ठूलो शक्ति हो। त्यो एउटा अवस्था हामी भित्र लेखिएको छ, हामी त्यस्तो स्तरमा बढ्छौं जहाँ न त पापको राज्यले न त संसारको व्यवस्थाले त्यो अवस्थालाई जित्न सक्छ। सत्रौं पद "किनकी सुसमाचारमा परमेश्वरबाट आउने धार्मिकता प्रकट भएको छ; त्यो धार्मिकता जो चाहिँ सम्पूर्ण रूपले विश्वासद्वारा नै आउँछ। यस्तो लेखिएको छ, "धर्मी चाहिँ विश्वासद्वारा नै जिउनेछ" (Roman 1:17)। यो एउटा धेरै महत्त्वपूर्ण श्लोक हो। यसमा परमेश्वरको धार्मिकताको सुसमाचार समावेश छ। सुसमाचार जीवित वचन हो। परमेश्वरको धार्मिकता विश्वासद्वारा हामीकहाँ आउँछ, किनकि हामी जीवनको वचनमा परमेश्वरको धार्मिकतामा विश्वास गर्छौं। त्यो सुरुवात हो। जब हामी पापमा हुन्छौं, जब हामी आफ्नो पाप स्वीकार गर्छौं, जब हामी यो सत्यलाई बुझ्छौं, जब हामी हाम्रो हृदयले विश्वास गर्छौं, जब हामी धार्मिकताको लागि हाम्रो मुखले पुकार्छौं, यो हाम्रो मुक्तिको लागि हाम्रो जीवनको सुरुवात हो। पापहरू क्षमा हुन्छन् जब हामी हाम्रा पापहरू स्वीकार गर्छौं र विश्वासको बप्तिस्मा लिन्छौं," यिनी मेरा प्रिय पुत्र हुन्, यिनीसँग म अति प्रसन्न छु।" (Matthew 3:17)। विगतका पापहरूले हामीलाई त्यस समयसम्म गरेको कुनै पनि पापको लागि सजाय नदिई एकलै छोड्छ। यी सबैको लागि यहीवाले हामीलाई क्षमा गर्नुहुन्छ। यो हामीले विश्वासद्वारा धर्मी ठहराएर प्राप्त गर्ने कुरा हो। तर जीवन यहाँ समाप्त हुँदैन, जीवन त्यहाँबाट सुरु हुन्छ। जब यहीवाले विश्वासद्वारा कसैलाई धर्मी ठहराउनुहुन्छ, म मेरो धार्मिकताको कारण धर्मी ठहरिन्छु। तर जो न्यायसंगत हो त्यो अब एक ठूलो जिम्मेवारीमा प्रवेश गरिरहेको छ। ऊ अब पुरानो जीवन जिउँदैन। रोमीको छैटौं अध्यायमा "यसकारण बप्तिस्माद्वारा हामी मृत्यु मा उहाँसँगै गाडियो, ताकि जसरी पिताको महिमाद्वारा ख्रीष्ट मरेकाहरूबाट जीवित पारिनुभयो, त्यसरी हामी पनि नयाँ जीवनको मार्गमा हिँडौं" (Roman 6:4)। उसले विश्वासमा जिउनु पर्छ। त्यसपछि उसलाई जिउनको लागि वचन प्राप्त गर्नुपर्छ। हामीलाई यो वचन दिनको लागि परमेश्वरको आत्मा हामीलाई दिइएको छ।

एउटा क्षेत्र दू जसलाई धेरै मानिसहरूले याद गर्छ त्यो शिक्षा हरू प्राप्त गर्न को लागि परमेश्वर को आत्मा वास गर्नु र आत्मा द्वारा सत्यता मा हिंडनु हो । यस्को ज्ञान वा त्यो ज्ञान धेरै सीमित छ । जहाँ हामी असफल हुन्छौं । तपाईं केवल विश्वासले मात्र जिउन सक्नुहुन्छ । विश्वास भनेको प्रभु येशू ख्रीष्टको शिक्षा हो, स्वर्गको राज्यको सन्देश, स्वर्गको राज्यको जीवन हामीलाई निर्देशनको रूपमा, आज्ञाहरूको रूपमा दिइएको छ । तिनी आदमको जीवनमा मरे जब उनले आज्ञा उल्लङ्घन गरे कि तिनीहरू जीवनको दायरामा थिए तर तिनीहरू त्यहाँ मरे । यहीवाको योजना र आज्ञाहरू धेरै महत्त्वपूर्ण छन् । “जीवन दिनुहुने आत्मा हुनुहुन्छ, शरीरबाट केही फाइदा हुँदैन । जुन वचन मैले तिमीहरूसँग बोलेको छु, ती आत्मा र जीवन हुन्” (John 6:63) । त्यो वचनमा जीवन छ र हामीले यसलाई विश्वास गर्नुपर्छ । त्यो मापदण्डमा विश्वास गर्नेहरूले मात्र यसलाई जीवित प्राप्त गर्नेछन् । तब हामीले परमेश्वरको वचनले हामीमा लेखेको कुरा बुझ्न सुरु गर्नुपर्छ । हामीले जान्नु पर्छ कि जीवन बाहिर आउँदैन.. त्यसैले यो सत्य हो कि हाम्रो प्रार्थना केवल एउटा विधि प्रार्थना होइन । हामीले बुझ्नुपर्छ कि वचनमा जीवन छ । जब हामी वचन पढ्छौं, आत्माले यसलाई पढ्नुहुन्छ मात्र होइन, तर यसको सबै सत्यताहरू हामीलाई प्रकट गर्नुहुन्छ । यसरी, हामीले जीवनको क्षेत्रमा संसारको माया कम हुँदै गइरहेको पाउँछौं । हाम्रो जिद्दी कम हुँदै गएको पाउँछौं । धनको लालसा घट्दै गएको देखिन्छ । किनभने शब्दहरू धेरै शक्तिशाली हुन्छ । परमेश्वरको वचनले हामी भित्रका सबै क्षेत्रहरूलाई भत्काउँछ जुन हामीले परमेश्वरको वचनको रूपमा पुग्न सक्दैनौं । यो वचनको कार्य हो । त्यसपछि मेटाउने, नष्ट गर्ने, बिगार्ने, काम गर्ने र रोप्ने गर्नुपर्छ । यो कामको पुरानो रूप होइन, यो केवल एउटा चीज हो जो टूटेको छ । त्यसपछि परमेश्वरको वचनले गर्ने पर्ने नयाँ काम छ । त्यसैले रोमीको पत्रको अध्ययन गर्दा यी दुई कुरालाई ध्यानमा राख्नुपर्छ । विश्वासद्वारा मुक्तिको कुनै कार्य यसको कारण होइन । ती पदहरू आउँदा म अलि बढी व्याख्या गर्नेछु । विश्वासद्वारा धार्मिकता तब हुन्छ जब हामी ख्रीष्टमा छुटकारामा विश्वास गर्छौं । यसरी, विश्वासद्वारा मात्र धर्मी जीवन जिउन सम्भव छ । उसको पुरानो जीवन धार्मिकताको जीवन होइन । त्यो न्याय कहाँबाट आउँछ? हामीले यसलाई परमेश्वरको वचनबाट, धार्मिकताको वचनबाट प्राप्त गर्नुपर्दछ । “धन्य धार्मिकताको निम्ति भोकाउने र तिर्खाउनेहरू, किनभने तिनीहरू तृप्त हुनेछन्” (Matthew 5:6) । अनुग्रह र न्यायको प्रशस्तता हुनुपर्छ । आत्माको प्रशस्ततामा आउन । त्यसपछि त्यहाँ धेरै क्षेत्रहरू छन् जहाँ परमेश्वरको आत्माले हामीलाई प्राप्त गर्न आवश्यक सबै कुरा देखाउनुहुनेछ । हामीले हाम्रो प्रेरित अध्ययनहरूमा यो खोज्नु पर्छ । पूर्णताको यात्राको खोजीमा देश अनुसन्धान गर्नुहोस् । यो तब हुन्छ जब हामी इच्छाको साथ बस्छौं कि परमेश्वरको आत्माले हामीलाई बाटो देखाउनुहुन्छ । वचनले हामीलाई अनुग्रह र शक्ति दिन्छ । हाम्रो भित्र लेखिएको वचन अनन्त सम्म रहन्छ,, “मेरो धार्मिक जनचाहिँ विश्वासद्वारा बाँच्नेछन्” (Heb 10:38) । त्यो विश्वासको जीवनबाट धार्मिकताका कार्यहरू निस्कन थाल्छन् । यो उनीहरूको आफ्नै न्याय होइन । यो जनतालाई देखाउने कार्यक्रम होइन । जब धार्मिकताको वचनले हामीलाई भर्छ, त्यसका कामहरू हाम्रो जीवनमा प्रकट हुनेछन् । रोमी अध्याय 2 को सातौं पद पढौं । “धैर्यसंग असल काम गरेर महिमा, इच्चत र अमरत्व खोज्नेहरूलाई, चाहिँ उहाँले अनन्त जीवन दिनुहुनेछ । तर इगडालू, सत्यको पालन नगर्ने, र दुष्टतामा हिँड्नेहरूमाथि चाहिँ क्रोध र रिस पर्नेछ ” (Roman 2:7-8) । हामीले त्यो पदको बारेमा सोच्नु अघि, हामीले पहिले सोचेको खण्डमा म केही पदहरू थप चाहन्छु ।

अङ्ग्रेजीमा पढ्दा विश्वासदेखि विश्वाससम्म धार्मिकताको जीवन हुन्छ, अर्थात् यो विश्वासको पहिलो गीत होइन। जब हामी विश्वासको पहिलो पाइलामा विश्वासद्वारा धर्मी ठहरिन्छौं, हामी याकूबको चरण-दर-चरण विश्वासद्वारा बाँच्दछौं। तब परमेश्वरको आत्माले हामीलाई सधैं उहाँको लागि विश्वासको वचन दिनुहुनेछ। यसले शब्द बढ्न अनुमति दिनेछ। उहाँले हामीलाई हाम्रो जीवन नवीकरण गर्न वचन दिनुहुनेछ। राम्रो काम जब यो बढ्दै जान्छ। यो शब्द आत्मामा सिर्जना गर्न दिइएको हो। जब यो सबै एकसाथ हुन्छ, यो साँचो आध्यात्मिक विकासको जीवन बन्छ। राम्रा काम गरेको छु । प्रकाश वा प्रकाश। मत्तीको सुसमाचार, अध्याय 5, पद 16 "यसरी नै तिमीहरूको ज्योति मानिसहरूका सामुन्ने चम्कोस, तिनीहरूले तिमीहरूका सुकर्म देखून, र स्वर्गमा हुनुहुने तिमीहरूका पिताको महिमा गरून" (Matthew 5:16) । त्यसैले त जनताले तिम्रो राम्रो कर्म देखे। ती कामहरू धार्मिकताका कामहरू हुन्। यी कार्यहरू हुन् जुन परमेश्वरको धार्मिकताबाट आउँछन्। यो कहिल्यै प्रशंसा हुनेछैन। यो बेहोस हृदयका लागि होइन। किनभने जब तिनीहरू परमेश्वरको धार्मिकतामा जिउन थाल्छन्, त्यसको सबै महिमा परमेश्वरको हो। उज्यालो दिन पनि। तपाईंको ज्योति मानिसहरूको अगाडि चम्कियोस्, ताकि तिनीहरूले तपाईंका असल कामहरू देखून, र स्वर्गमा हुनुहुने तपाईंको पिताको महिमा गरून। त्यो प्रकाश जीवनबाट आएको हो जब बोलाइन्छ। उहाँमा जीवन थियो; र त्यो जीवन मानवजातिको ज्योति थियो। त्यो जीवन वचनबाट आएको हो। तब हामीले त्यो आज्ञा बुझ्नुपर्छ। वचन, जीवन, प्रकाश वा असल कामहरू, धार्मिकताका कामहरू। एक-दुई श्लोक पढौं। एफिसी 2:8 "किनभने अनुग्रहबाट विश्वासद्वारा तिमीहरूले उद्धार पाएका छौ- र यो तिमीहरू आफैबाट होइन, यो त परमेश्वरको वरदान हो"(Ephesian 2:8)। न त कामको कारणले, नत्रता कसैले घमण्ड गरोस्, किनकि हामी उहाँका सृष्टि हौं। र ख्रीष्ट येशूमा असल कामहरूका लागि सृष्टि गरिएको थियो जुन परमेश्वरले हामीलाई गर्नको लागि अग्रिम तयार गर्नुभयो। त्यसोभए पहिलो विश्वासद्वारा मुक्ति हो जब प्रेरितले हामीलाई देखाउनुहुन्छ किनभने अनुग्रहले तपाईंलाई विश्वासद्वारा बचाइएको छ, र यो तपाईंबाट होइन, तर परमेश्वरको उपहार हो। र कर्महरूको कारण होइन, नत्रता कसैले घमण्ड गरोस्। कुनै कार्यले यसको कारण बनाउँदैन। जब हामी ईश्वरको कृपाले विश्वासद्वारा स्थापित परिस्थितिहरूमा विश्वास गर्छौं, तब विश्वासद्वारा मुक्ति हुन्छ। वा यहाँ मुक्ति शब्द प्रयोग गरिएको छ। सुरुमा हामी विश्वास वा मुक्तिको पहिलो चरणमा प्रवेश गर्छौं। यसको दशौं पदमा हामी उहाँको हस्तकला हौं। त्यसपछि एउटा काम गर्नुपर्छ। तिनीहरू असल कामहरूको लागि ख्रीष्ट येशूमा सृष्टि गरिएका थिए। तब हामी असल कामको लागि विश्वासद्वारा धर्मी ठहरिन्छौं। अर्थात्, धार्मिकताको जीवन बिताउने । उज्यालो दिन। यहाँ अङ्ग्रेजीमा लेखिएको छ कि हामीले हाम्रो कामबाट मुक्ति पाएका छैनौं। हामी विश्वासद्वारा धर्मी होइना, आफ्नै कार्यले होइन तर नबिर्सनुहोस् कि हामी धार्मिकताका कामहरूद्वारा धर्मी ठहरिएका छौं। त्यो धार्मिकताका कामहरूद्वारा नै परमेश्वरको ज्योति अरूमा फैलिन्छ। त्यसोभए हामीले ती दुई पक्षहरूमा पनि निपुणता हासिल गर्नुपर्दछ। वर्तमान कालमा, अर्थात् वर्तमान कालमा विश्वासद्वारा मुक्ति, त्यो क्षेत्रलाई जोड दिइएको छ। जसमा न्यायी मानिस बस्छ र कसैले धेरै बोल्दैन वा सिकाउँदैन। किनभने त्यो धेरै असफलता हो। के हामी निष्पक्ष छौं? वा यो वास्तविक हो? यो हाम्रो जीवन द्वारा हो कि हामीलाई थाहा छ । पहिलो यूहन्नाको पत्र दोस्रो अध्याय पद उनतीस हो। " उहाँ धार्मिक हुनुहुन्छ भन्ने कुरा यदि तिमीहरूले जान्नु भने यो कुरा तिमीहरूलाई निश्चय होस, कि धार्मिक काम गर्ने हरेक परमेश्वरबाट जन्मेको हुन्छ"(1 John 2:29)।

न्याय गर्नु नै यसको प्रमाण हो । यो परमेश्वरको धार्मिकताको कार्य हो जुन हामीले सम्झनुपर्छ। यो बुझ्ने अनुग्रह हामीमा हुनुपर्छ। अन्य कार्यहरू हाम्रो स्वार्थबाट आउँछ। यो हाम्रो नामको लागि, हाम्रो प्रतिष्ठाको लागि, अन्य धेरै कारणहरूको लागि हुन सक्छ। यदि यसमा कुनै फाइदा छ भने, त्यसैले यो आत्म-धार्मिकता को कार्य हो। तर परमेश्वरका सबै कामहरूबाट पिताको महिमा हुनेछ। यसबाहेक, ती कार्यहरूको मतलब यो होइन कि हामीले केहि आविष्कार गर्छौं, तर जब हामी धार्मिकतामा जिउनेछु, ती सबै कार्यहरू जुन परमेश्वरले हाम्रो जीवनबाट तयार गर्नुभएको सबै कामहरूद्वारा हामी धर्मी गनिन्छौं। एक यूहन्ना तेस्रो अध्याय सातौं पदः "साना बालकहरु, कुनै मानिसले तिमीहरुलाई छल्न नपाओस्। जसले ठीक गर्छ, त्यो धार्मिक हो, जस्तो उहाँ धार्मिक हुनुहुन्छ" (1John3:7)। यो त्यहाँ चेतावनी हो कि तिमी बच्चाहरूलाई कसैलाई भ्रममा पार्नु हुँदैन। आज यो भ्रामक सल्लाहले भरिएको छ, त्यहाँ हामी धोखा नखाऊं। जसरी उहाँ धर्मी हुनुहुन्छ, धर्मी काम गर्ने उहाँ धर्मी हुनुहुन्छ, जसरी प्रभु येशू धर्मी हुनुहुन्छ। जब यो न्यायको बारेमा भनिन्छ जब एक व्यक्ति परमेश्वरको वचन अनुसार आत्मामा जिउन थाल्छ कोमलता आउँछ। तिनीहरूमा करुणा, प्रेम र नम्रता जस्ता स्वर्गीय गुणहरू प्रतिबिम्बित हुन्छन्। यो पवित्र परमेश्वरको ज्योति हो। "उहाँमा जीवन थियो र जीवन मानिसको ज्योति थियो(John 1:4)"। यो कार्यमा प्रकट हुनेछ। यो अरूको अगाडि फाइदा हो। यसले हाम्रो जीवनलाई पनि फाइदा पुर्‍याउँछ। यति मात्र होइन, सबै भन्दा माथि, यो परमेश्वरको नामको महिमा हुनेछ। तीतसको पत्रमा धेरै पदहरू छन्। मैले भनेझैं, यी राम्रा चीजहरू आफैमा आउँदैनन्। परमेश्वरको धार्मिकतामा, परमेश्वरको आत्माद्वारा, जब हामी जिउन थाल्छौं त्यहाँ हाम्रो जीवनमा परमेश्वरको वचनको आज्ञाकारिता आउँछ । हाम्रो आवाज आशिष हुनेछ। हामी दयालु हौं, जब हामी केहि गर्छौं, येशूले प्रभुको भित्री कृपाबाट गर्नुहुनेछ। त्यो सहानुभूतिको साथ। भीड देखेर ऊ दयाले पग्लियो। तर धेरै मानिस जम्मा गर्न होइन, हामीले ठूलो आंकडा बनाउनु पर्दैन। यी विकृत जीवनहरू देखेर, प्रभु येशूको हृदय कस्तो करुणाले पग्लियो। जब हामीले ती कामहरू गर्छौं, परमेश्वरको धार्मिकता हामीमा प्रकट हुन्छ। रोमीको पत्रको दोस्रो अध्यायमा हामीले पढेको पदमा फर्कीं। रोमी अध्याय 2 अध्याय 6 देखि 9 पदहरू सम्म। "उहाँले हरकेलाई उसको कार्य अनुसार इनाम दिनुहुनेछ। असल काममा लागि रहने र महिमा, सम्मान र अमरता खोज्नेहरूलाई उहाँले अनन्त जीवन दिनुहुनेछ। तर झगडालु, र दुष्टतामा हिँड्नेहरूमाथि चाहिँ क्रोध र रीस पर्नेछ। दुष्ट काम गर्ने हरेक मानिसमाथि सडकष्ट र आपद् आइपर्नेछ, पहिले यहूदीमाथि र अन्यजातिहरूमाथि पनि"(Rom 2:6-9)। यहाँ हामीलाई अनन्त जीवनको पद देखाइएको छ। रोमीको छैठौं अध्यायमा अनन्त जीवनको बारेमा एउटा महत्त्वपूर्ण पद पनि छ। यहाँ राम्रो कर्म चाहिन्छ नत्र उसले प्रत्येकलाई उसको कर्म अनुसार प्रतिफल दिनेछ। त्यसकारण, न्यायका कामहरू धेरै महत्त्वपूर्ण छन्। कार्यहरू हामी द्वारा आउने परमेश्वरको धार्मिकताको परिणाम हुन्। क्रिया शब्दलाई कार्यको अर्थमा पनि प्रयोग गर्न सकिन्छ। आत्माको फलले यसलाई यति महत्त्वपूर्ण बनाउँछ। "किनकि हामी सबै ख्रीष्टका न्याय-आसनको अघि उभिन्नै पर्छ, यस शरीर मा हुँदा आफूले जे गरेको थियो, उसले त्यो पाउने पर्छ राम्रो अथवा नराम्रो पाउने नै छ"(2Cor5:10) । त्यसपछि हामीले त्यो श्लोक बारम्बार याद गर्नुपर्छ। तब हामी यसको बारेमा सचेत हुनुपर्दछ। यी श्लोकहरू हामी भित्र गहिरो रूपमा लेख्नु पर्छ ताकि हाम्रो जीवनका सबै क्षेत्रहरू न्याय अनुसार चल्न सकून्। यहाँ राम्रो कामको लागि निरन्तरता आवश्यक छ ।

याकूबको पत्रमा स्थिरता शब्दमा आउनुहोस्। याकूब 1 को दुई देखि चार पदहरूसम्म। “मेरा भाइ हो, तिमीहरूमाथि विभिन्न किसिमका आपत्-विपत् आइपर्दा तिनलाई पूरा आनन्द को कुरा सम्झ तिमीहरूका विश्वासको जाँचले धैर्य उत्पन्न गराउँछ”(James 1:2-3) त्यसपछि हामी सुन्छौं, र विश्वास जीवन बन्छ। तर अर्को केही क्षेत्रहरूमा पनि एउटा क्षेत्र छ जहाँ यो परीक्षण भइरहेको छ। त्यो परीक्षण द्वारा भनिन्छ, यो खुसीको रूपमा गनिन्छ। याकूब 1 अध्याय 4 पदहरू, “धैर्यलाई त्यसको पूरा काम गर्न देओ, ताकि तिमीहरूमा कुनै कुराको अभाव नभएर तिमीहरू’ परिपक्व र पूर्ण होओ(James 1:4)।” दृढ संकल्पको साथ सही काम गर्नुहोस्, त्यसोभए तपाईं कुनै पनि अभाव बिना पूर्ण र सिद्ध हुनुहुनेछ। त्यसपछि सम्पूर्ण, निरपेक्ष त्यो स्तरमा आउनु पर्छ। त्यो हो, स्थिरताको लागि हाम्रो जीवनमा सही कुरा हुनुपर्छ। त्यसोभए यदि हामीले विश्वास गर्यौं र विश्वास गर्यौं भनी संसार जस्तै बाँच्च्यौं भने, हामी यो वास्तविकतामा कहिल्यै पुग्न सक्दैनौं। सुरुमा म धैर्य थिएँ । विश्वासद्वारा वचन हामीमा आत्मिक रूपमा ग्रहण गर्नुपर्छ। “जे सुनिएको छ, त्यसैबाट विश्वास आउँछ र जे सुनिन्छ त्यो ख्रीष्टको प्रचारबाट आउँछ(Roman 10:17)।” त्यो सुनुवाइ परमेश्वरको मुखबाट सुनेको वचन जस्तै आउनुपर्दछ। यही विश्वास हामी भित्र जीवन बन्छ।तर जसले यसरी वचन ग्रहण गर्छ उसको जीवनमा एउटा पृष्ठभूमि हुन्छ जसले तुरुन्तै ती क्षेत्रहरूमा हाम्रो विश्वासको जाँच गर्छ। यसले हामीलाई परीक्षण गरिरहेको छ। अर्थात्, यो हाम्रो विश्वासको परीक्षाको रूपमा यहाँ लेखिएको छ। त्यहाँ एउटा क्षेत्र छ जहाँ हामी परीक्षण भइरहेको छ। यहाँबाट हामी स्थिरतामा पुग्छौं । यति मात्र होइन, तर हामीले सडकहरूमा पनि घमण्ड गर्नुपर्छ, यो जान्दा कि हामी सडकहरूबाट सहन्छौं। हामीले आशाको बारेमा सिके। तब आशा जीवित आशा हुनुपर्छ। हामीले संसारको लागि आशा गर्नु हुँदैन, तर अनन्तको लागि आशा गर्नुपर्छ। परमेश्वरको महिमा, त्यसैले यो परीक्षणमा हामी स्थिरता भनिने चरित्रमा आउँछौं। हाम्रो अगाडि दौड कसरी चलाउने? निरन्तर दौडिरहनुपर्छ । नत्र यस्तो हालतमा जीवन कहिल्यै एक समान हुँदैन, जहाँ सधैं रमाइलो हुन्छ। हामी जान्दछौं कि फल फल्ने रूखले पृथ्वीको त्यो ठाउँमा उभिएको बेला धेरै मौसमहरू पार गर्नुपर्छ। चिसोबाट, गर्मीबाट, वसन्तबाट,। त्यसैले यो हरेक मौसम को बारे मा छ। यस द्वारा, अन्तिम परिणाम प्राप्त हुन्छ।तब हरेक युगमा परमेश्वरको एउटा उद्देश्य हुन्छ। हामीलाई थाहा छ कि पश्चिमी देशहरूमा धेरै जाडो हुँदा, सबै रूखहरू मर्छन्। हामीलाई याद छ कि यो समाप्त भयो। पातहरू कुनै पनि कारणले पोलेका छन्। तर यो आगो भन्दा कम छैन। भित्रबाट, अर्को वसन्तमा, सबै नयाँ पातहरू फुट्न तयार छन्। त्यसपछि उसको शक्ति त्यो शान्त क्षेत्रमा जम्मा हुन्छ। यो परमेश्वरको सन्तानहरू को जीवनमा पनि आवश्यक छ। सेवा भनेको दौडनु होइन। जब हामी भेला हुन्छौं तब मात्र परमेश्वर को अगाडि बस्ने समय हो। शक्ति भण्डारण हुँदा मात्र यसलाई कब्जा गर्न सकिन्छ। ताजा पातहरू, जीवित पातहरू बाहिर निस्कन्छन्, त्यसपछि निरन्तरताको लागि सही कुरा हुनुपर्छ। हामी त्यो स्थिरतामा आउनै पर्छ । रोमी अध्याय 2, पद 7 ले भन्छ: “धैर्यसंग असल काम गरेर महिमा, इच्चत र अमरत्व खोज्नेहरूलाई चाहिँ उहाँले अनन्त जीवन दिनुहुनेछ” (Roman 2:7)। त्यसोभए हामी के खोजिरहेका छौं? जब प्रेरित यूहन्ना र अन्द्रियासले प्रभुलाई पछ्याए, प्रभुले यही सोध्नुभयो, "तिमी के खोज्दै छौं"? त्यसोभए हामी के खोजिरहेका छौं? के यो सांसारिक हो? के यो स्वर्गीय हो? त्यसोभए यसले हामीलाई अलग गर्छ। हामी को हौं ? हामी के खोजिरहेका छौं? उहाँ हाम्रो जन हुनेछ। प्रभुले सबैलाई सल्लाह दिनुभयो र भन्नुभयो

"तर पहिले परमेश्वरको राज्य र उहाँका धार्मिकता खोजी गर, र यी सबै थोक तिमीहरूका निम्ति थपिनेछन" (मत्ती 6:33)। देशलाई सल्लाह दिए । देश सिद्धान्तमा छ । यो प्रभुको सिद्धान्त हो जसले हामीलाई राज्यको उत्तराधिकारी बनाउँछ। ती शिक्षाहरू हामी भित्रको जीवन हुन्। यसरी स्वर्गको राज्य हामी भित्र छ। त्यो अवस्था हामी भित्र छ। वचन बिना केहि छैन। यदि कुनै व्यक्तिले यसरी गाउँछ र काम गर्छ भने, उसले परमेश्वरको राज्यको उत्तराधिकारी हुन सक्दैन। परमेश्वरको राज्य जीवनमा आउँदैन । परमेश्वरको वचन धेरै गम्भीर छ। सारा सृष्टि परमेश्वरको वचनद्वारा भएको हो। शब्दको अर्थ यस पुस्तकमा लेखिएका पदहरूको संख्या होइन। यसलाई शीर्षमा हेर्नु पर्छ। जीवन पहिले नै सम्पूर्णमा सीमित छ। यो देखिदैन। किनभने यी केवल शब्दहरू हुन्, यो परमेश्वरको वचन हो, तर यो ढुङ्गामा लेखिएको छ। कागजमा लेखिएको। यसमा जीवन छैन। तर जब आत्मालाई माध्यमको रूपमा हाम्रो तयार हृदयमा राखिन्छ, तब मात्र यो जीवित हुन्छ। त्यसोभए हामी के खोजिरहेका छौं? के तपाईं त्यो जीवन खोज्दै हुनुहुन्छ? तपाईं के खोज्दै हुनुहुन्छ? कहाँ बस्नुहुन्छ सर? अनि तिनीहरू त्यस दिन उहाँसँगै बसे। सुरुमा येशूले आफूलाई तिनीहरूसामु प्रकट गर्नुभयो। जब तिनीहरू फर्किन्छन् जब सबैले भन्छन् उहाँ अगमवक्ता हुनुहुन्छ र यो अगमवक्ता प्रिय हुनुहुन्छ, हामीले मसीहलाई भेटायौं। यो भर्खरै सुरु भएको प्रकाशन हो। यसको लागि कसले भुक्तानी गर्छ? ख्रीष्ट आफैले दिनुहुन्छ। तब मात्र खोज्नेहरूले भेटाउँछन्। हामी के खोजिरहेका छौं? यो धेरै महत्वपूर्ण छ। हिब्रू अध्याय 12, पद 2, "हाम्रा विश्वास सुरु गर्नुहुने र पूरा गर्नुहुने येशूलाई हेरौं; जसले उहाँको सामुने राखिदिएका आनन्दको निम्ति, आफ्नो लाजको चिन्ता नगरी क्रूसको दुःख भोग्नु भयो। र परमेश्वरको सिंहासनको दाहिनेपट्टि बसे" (Heb 12:2)। दृष्टि। त्यसपछि हेरेर मात्रै हुँदैन । हिब्रूहरूको पत्रको तेस्रो अध्यायको पहिलो पद, "यसकारण स्वर्गीय बोलावटमा सहभागी भएका पवित्र भाइ हो, हामीले दृढ स्वीकार गरेका प्रेरित र प्रधान पुजाहारी येशूलाई विचार गर" (Heb 3:1)। ग्रीकमा धेरै शब्दहरू छन्। हेर्नुहोस्, हामीसँग यहाँ एउटा मात्र शब्द छ। तर ग्रीकमा लुकको बारेमा विशेष शब्दहरू छन्। त्यो दृश्यलाई वर्णन गर्न प्रयोग गरिएको शब्द त्यहाँ एक खगोलविद् हो। ताराको अध्ययन गर्दा, केहि व्यक्तिहरूले आफ्नो बाँकी जीवन ताराको बारेमा जान्न बिताउँछन्। यसरी हामीले केही जानकारी पाएका छौं। त्यसो भए कसरी त्यो तारालाई मध्यरातमा आफ्नो दूरबीनले बसेको देख्ने। एक दिन होइन, दुई दिन होइन, कहिलेकाहीं जीवनभर। त्यसैले ध्यानाकर्षणको लागि यो शब्द यहाँ लेखिएको छ। कतिले बुझे यो मात्र हो कि हामी केवल वचन पढिरहेका छौं। हामी मा जस्तो केहि, येशूका सन्तानमाथी प्रकट भएका छैनन् । यसको छानबिन होस् । वचन द्वारा हाम्रो प्रभु लाइ खोज्नुहोस्। हामी यसको लागि पर्खनेछौं। हामीलाई थाहा छ कि यी दिनहरू पर्खनुहोस् भन्नको लागि हामीलाई केही बल चाहिन्छ। हामीले यहाँ सेवकाई को आवश्यक छ, हामीले यो गर्न आवश्यक छ, हामीले यो गर्न आवश्यक छ। हामीसँग पहिले नै धेरै स्वार्थ छ। यो हामीले खोज्नु पर्ने कुरा होइन। जब हामीले येशूलाई भेटायौं, हामीले येशूसँग यात्रा सुरु गरेपछि सेवकाईको बारेमा जान्न आवश्यक पर्दैन। परमेश्वरले के नियुक्त गर्नुभएको छ हामीलाई प्रकट गरिनेछ। परमेश्वरले हामीलाई त्यसतर्फ डो-याउनुहुन्छ। त्यसैले आफ्नो महत्व नगुमाऔं। घोडा ल्याएर घोडागाडीको पछाडि बाँध्नु हुँदैन। हाम्रो महत्व सही हुनुपर्छ। ईश्वरीय आदेशमा जोड दिनुपर्छ। त्यसोभए जब हामी जीवन जिउन थाल्छौं, हामी येशूलाई यस विश्वासको अग्रदूत र पूर्तिकर्ताको रूपमा देख्नेछौं। रोमीको पत्रको दोस्रो अध्यायको पद 7।

अनन्त जीवन कसको लागि हो? सातौं पदमा, "उहाँले असल कामहरूमा लागिरहने र महिमा, सम्मान र अमरता खोज्नेहरूलाई अनन्त जीवन दिनुहुनेछ"(Roman 2:7) । उहाँले तिनीहरूलाई अनन्त जीवन दिनुहुनेछ। त्यसपछि महिमा शब्द छ। अविनाशी को लागी एक शब्द छ। यो नाश हुँदैन, यो नश्वरबाट नश्वरमा नाश हुन्छ। त्यसैले अहिले हामीसँग जे छ त्यो सडिरहेको छ। जब हामी यस पृथ्वीमा छौं, हामी त्यस्तो चीज हौं जुन हामी शरीरमा हुने बित्तिकै नष्ट हुन्छौं। तर हामीलाई यो भन्दा अपरिहार्य केहि चाहिन्छ। यदि हामीले आफ्नो सबै समय यस क्षयमा समर्पित गर्यौं भने, के हामीले अविनाशी छ त्यो प्राप्त गर्नेछौं ? यो प्रश्न चिन्ह हो। हामीले पृथ्वीदेखि स्वर्गसम्म खोज्नु पर्ने यही हो। यदि हामी पार्थिव चीजहरूको लागि दौड्यौं भने, के हामीसँग स्वर्गीय चीजहरू हुनेछन्? प्रश्न चिन्ह छ । त्यसपछि हामीले जे देख्छौं त्यो नदेखेको कुराबाट आउँछ। म तपाईंलाई अक्सर अदृश्य सम्झाउँछु। त्यसपछि दृश्य देखि अदृश्य। यी सबै बाइबलका पदहरू हुन्। अनि हामी नदेखेका कुराहरू मात्र देख्न थाल्छौं, किनकि देखिएका कुराहरू केही दिनका लागि मात्र हुन्छन् तर नदेखिएका कुराहरू सधैंभरि रहन्छन्। दुई कोरिन्थी, अध्याय चार, पद 16, पढ्न सकिन्छ। " यसकारण हामी हरेस खाँदौं । हाम्रो बाहिरी मनुष्यत्व नाश हुँदैगए तापनि हाम्रो आत्मिक मनुष्यत्वचाहिँ दिनदिनै नयाँ हुँदैजान्छ"(2 Cor 4:16)। के हामी उसलाई भित्रको कुरा दिन्छौं? के जीवनको मन्त्राले जीवनको लागि खाना दिन्छ? जब प्रेरितले घुँडा टेकेर प्रार्थना गर्नुहुन्छ कि उहाँले तपाईंलाई उहाँको महिमाको धन अनुसार यो वरदान दिनुहुनेछ, ताकि तपाईं आफ्नो भित्री अस्तित्वमा उहाँको आत्माद्वारा बलियो हुन सक्नुहुन्छ। तपाईं प्रार्थना गर्नुहुन्छ प्रश्न चिन्ह छ । के हामी बाहिरी व्यक्तिको बारेमा बढी सोच्दछौं? के यो भित्र छ को लागी हो? यो एक महान विचार हो। यो एउटा ठूलो प्रश्न हो। त्यहाँ गलत। धेरैजसो बाहिरी व्यक्तिको बारेमा? वा तपाईं इनसाइडरको बारेमा के सोच्नुहुन्छ? तपाईं भित्री बारेमा के सोच्नुहुन्छ? आज ईसाई धर्ममा यस्तो प्रश्न सोध्दा, कोही इमानदारीपूर्वक भित्र आउनेबित्तिकै भन्नेछन्, "ओहो, त्यस्तो मानिस छ?" त्यो के हो? त्यसपछि यस्तो समय आएको छ । तर त्यसोभए हाम्रो जोड अस्थायीदेखि अनन्तमा, अदृश्यलाई अदृश्यमा अस्थायीमा हुनुपर्छ। दुई कोरिन्थी अध्याय 4 पद 17 "किनकी हाम्रो हलुको र क्षणभर को कष्टले हाम्रा निम्ति अतुलनीय तथा अनन्तको महान महिमा तयार गरिरहेछ"(2 Cor 4:17)। महिमाको अनन्त भार। श्लोकमा फेरि तेजस शब्द आउँछ। यहाँ महिमाको आशा छ। पहिला विश्वासद्वारा धर्मी ठहरिएर हामीले राख्नुपर्ने आशा यही हो। हामी परमेश्वरको महिमाको आशामा प्रशंसा गर्छौं। यो विश्वास द्वारा निर्दोष पछि छ। प्रशंसा जस्तै केहि छ? के हामी यही चाहन्छौं? त्यो विकासको दिशामा हामी पाइला पाइला चाल्दै छौं । तर हामीले सुरुदेखि नै सुरु गर्नुपर्छ। यो दुई कोरिन्थी अध्याय 4 पद 18 मा फेला परेको हुनुपर्छ "हामी दृश्य कुरालाई होइन, तर अदृश्य कुरालाई हेर्छौं, किनभने दृश्य कुरा क्षणिक हुन्छन, तर अदृश्य कुरा चाहिँ अनन्तसम्म रहन्छन"(2 Cor 4:18)। हामी कहाँ हेरिरहेका छौं? हाम्रो आँखा कहाँ छ? हामीले जे देख्छौं त्यो देख्दैनौं, तर के देख्दैनौं। हेर्नु अस्थायी हो र नदेख्नु स्थायी हो। दुई कोरिन्थी 5 अध्याय 7 पद "किनभने हामी विश्वासद्वारा हिँड्छौं, रूपले होइन"(2 Cor 5:7)। तब जब यो बाटो आउँछ, न्याय, साँचो विश्वास द्वारा गरिनेछ। तब आत्मा वास गर्छ र आत्माको नेतृत्वमा जीवनमा आउँछ। यस क्षयबाट हामी नश्वरताको विचार आउँछ। हामी यसको बारेमा मात्र सोच्दैनौं तर त्यसमा बढ्न थाल्छौं। पार्थिव क्षेत्रबाट आध्यात्मिक क्षेत्रमा। दोस्रो यो हो कि हामी सांसारिक क्षेत्रमा बढी दौडन्छौं। तर अध्यात्म खोज्नेहरू क्रमशः आध्यात्मिक क्षेत्रमा बढ्दै जान्छन्।

हामी जति धेरै समय परमेश्वरको अगाडि बसेर बिताउँछौं, त्यति नै हाम्रो सोचले आकार लिन्छ। आध्यात्मिक कुराहरू चिन्तनको अवस्थामा विकसित हुन्छन्। म यस मुक्तिको वास्तविकताको कुरा गर्छु। उहाँ अझै जिउँदै हुनुहुन्थ्यो भन्न सकिन्न। यसमा यथार्थ छ। वास्तविकतामा पुग्नबाट भागेको छु, म स्वर्ग जान्छु, नत्र म मन्त्री हुँ, अडले सबै सेवकाई व्यापार जस्तै भएको छ। तपाईंले यो जताततै देख्नुहुन्छ। अहिले साना बालबालिकालाई दुईवटा प्रवचन दिइँदै छ। हामीलाई आजको दिन यसको छुटकारा चाहिन्छ। त्यहाँ एक वास्तविकता छ। त्यहाँ पहिले नै एक पवित्र व्यवस्था छ जुन हासिल गर्नुपर्छ। मण्डलीको आदेश दिइएको छ, यो त्यहाँ छ कि परमेश्वरका सेवकहरूको समूह, जो परिपक्वता र वृद्धिमा आएका छन्, बढ्छन्, र यसरी गतिविधिका यी सबै क्षेत्रहरूमा परमेश्वरको प्रणालीको स्पष्ट समझ पाउँछन्। यस मा रहनु को लागि। कर्म र सेवा सबै त्यही जीवनबाट आउनुपर्छ। परमेश्वरको एक सेवकले मलाई केही वर्ष पहिले भनेझैं, त्यहाँ धेरै सेवकहरू छन् जसको पिता छैन, अर्थात्, बुबा छैन। अर्थात् अनुशासन थिएन। हामी जान्दछौं कि जब बच्चा हुर्कन्छ ऊ आफ्नो आमाबाबुको अनुशासनमा हुर्कन्छ। त्यसैगरी आध्यात्मिक सन्तानको विकास हुनुपर्छ। यदि तिनीहरू बढ्दैनन् भने, मण्डली आध्यात्मिक रूपमा असफल हुनेछ। मण्डलीमा, आध्यात्मिक बुबाहरू त्यस्ता छैनन्। ईश्वरको मण्डलीमा, आज त्यहाँ धेरै थोरै छन् जो ती तिर्खाहरू छन्, वा त्यो ज्ञानको मिशन हो, जुन यसमा आध्यात्मिक परिपक्वताको लागि विकसित गर्न सकिन्छ। परमेश्वरलाई धन्यवाद, त्यस्ता व्यक्तिहरू जताततै छन्। म ती सबैलाई हेर्न चाहन्छु। बप्तिस्मा गराउनु मण्डलीको जिम्मेवारी हो। उहाँ शिष्य बन्नु पर्छ। बप्तिस्मा लिएर के फाइदा ? बप्तिस्मा एउटा चेला बन्ने तरिका हो। एकजना काममा प्रवेश गर्छ किनभने ऊ काम गर्न चाहन्छ। उ त्यहाँ बसेर चिया पिउने मिठाई खान्छ भने काम लाग्दैन। मेरो शब्दको गम्भीरता बुझ्नुहुन्छ ? यी धेरै गम्भीर मुद्दाहरू हुन्, परमेश्वरका सन्तानहरूको मण्डलीको सम्पूर्ण आधार नष्ट भएको छ। परमेश्वरले हामीलाई जे आज्ञा दिनुभएको छ, त्यो हामीले सरल रूपमा लिएका छौं र संसारभरबाट केही नीतिहरू र केही अवस्थाहरू ल्याएका छौं र यसलाई पूर्ण रूपमा परिवर्तन गरेका छौं। पहिले यसलाई मिश्रण भनिन्थ्यो तर अब यो मिश्रण छैन। अब परमेश्वरको मण्डलीमा वचन ल्याउन असम्भव छ। किनकि आज मण्डली यस्तो अवस्थामा छ जहाँ सारा जगत भरिएको छ। म तपाईंलाई यो बताउन धेरै दुः खी छु। एउटा सुरुवात कतै साँचो मण्डली प्रकट गर्नको लागि हामीले आज धेरै प्रार्थना गर्नुपर्छ। यसका लागि हामीले आफूलाई नम्र बनाउनुपर्छ। अक्सर मलाई याद छ कि मसँग यो सबै भन्नको लागि समय थिएन। तिमी मेरो मुखबाट निस्कन्छौं नाई भन्नको लागि समय छैन, त्यसमा आफूलाई समर्पण गरौं। त्यो हो, जीवन र अमरता खोज्ने समूह। रचनात्मक क्षेत्र अन्वेषण गर्ने समूह। अस्थायी होइन, अनन्तको लागि। त्यो अनन्तताको आकांक्षा गर्ने समूहलाई समूहमा ढाल्नु पर्छ। किनकि धर्मशास्त्रमा जे लेखिएको छ, त्यो अनन्त जीवनको लागि हो। प्रभु परमेश्वरले हामीलाई त्यो एक प्रकाशमा डोर्याउनुहोस्। हामी के खोजिरहेका छौं? यहाँ बसेर के लाग्छ ? हामी के खोजिरहेका छौं? यो महिमा पनि हामीकहाँ आउँदै गरेको महिमापूर्ण अभिव्यक्ति हो, जुन अटुट छ, "आफ्नो निम्ति पृथ्वीमा धन सम्पत्ति नथुपार, जहाँ कीरा र खियाले खान्छ (Matthew 6:19)" र जसलाई चोरहरूले चोर्छन्। यो हामी भित्र प्रकट हुन्छ। स्वर्गमा कीरा र खिया बिना, र चोरहरूले चोरी गर्दैनन्। यहाँबाट हाम्रो जीवनको पाठ्यक्रम सबै परिवर्तन हुन्छ। हाम्रो महत्व सबै कुरा परिवर्तन गर्दछ। परमेश्वरको वचनमा विश्वास भनेको विश्वास हो जसले हामीलाई यो आशामा डोर्याउँछ।

अमरता, अनन्तता, महिमा, आध्यात्मिकता हामी अहिले कुरा गर्दैछौं। त्यसैले परमेश्वरको वचनमा विश्वासले हामीलाई यसतर्फ डोऱ्याउँछ। परमेश्वरले हामीलाई यो राम्रोसँग बुझ्न मद्दत गर्नुहोस्। रोमी २ अध्याय, अट्टाइस र उन्नतीस पदहरू पढ्नुहोस्। “बाहिरी रूपले मात्र यहूदी हुँ भन्दैमा ऊ पक्का यहूदी हुँदैन। त्यसै गरी शरीरमा गरेको देखावटी खतना पनि खास खतना होइन। भित्री रूपमा यहूदी भए मात्र कसैलाई यहूदी भन्न सकिन्छ। साँचो खतनाचाहिँ शरीरमा भएको कुरा मात्र होइन तर हृदयमा पवित्र आत्माले गरेको कुरा हो। यस्तो खतना भएको मानिसको प्रशंसा मान्छेहरूबाट होइन तर परमेश्वरबाट हुन्छ(Roman 2:28-29)।” जब तपाईंले माथिको सत्रौं पद पढ्नुहुन्छ। “तर तिमीहरू आफैँलाई यहूदी हुँ भन्छौ र व्यवस्थामा भर पर्दछौ। परमेश्वरलाई चिन्दछु भनी घमण्ड गर्दछौ। परमेश्वरले हामीबाट के चाहनुहुन्छ, हामीलाई थाहा छ भनी धाक लाउँछौ। तिमीहरू व्यवस्थाबाटै सिकेर ठूलाठूला कुरा गर्दछौ। मनका अन्धाहरूलाई डोर्याउन सक्छौ भनी हाँक दिन्छौ। तिमीहरू अध्याँरोमा बाटो नदेख्नेहरूका लागि आफूलाई साँच्चै ज्योति समझन्छौ र मूर्ख मानिसहरूलाई ठीक कुरो सिकाउन सक्छौ भन्छौ। अन्जानहरूलाई शिक्षा दिने हामी नै हौं भन्छौ अनि परमेश्वरको व्यवस्था हामीसँगै भएकोले जान्नुपर्ने कुरा हामीलाई नै थाहा छ भनी दाबी पनि गर्दछौ। त्यसो हुँदा अरूलाई शिक्षा दिने तिमीहरूले के आफैँचाहिँ शिक्षा पालन गर्दछौ त? अरूलाई चाहिँ चोर्नुहुँदैन भनी प्रचार गर्ने तर के आफूचाहिँ चोर्ने?(Rom 2:17-21)” । त्यसोभए यो एक समूह हो जसले शब्द जान्दछन्, तर मात्र सबै बाहिरी छ। मैले वर्षौं अघि पढेको थिएँ कि जो पेन्टेकोस्टल हो ऊ पेन्टेकोस्टल होइन। त्यसोभए हामीले सोध्नु पर्छ, के यो बाह्य हो? के यो आन्तरिक हो? रोमीको पत्रमा सिकाइएको सबैभन्दा महत्त्वपूर्ण विषयवस्तुहरू मध्ये एक "आत्मामा जीवन" हो । तर विश्वासमा बप्तिस्मा लिएपछि शरीरमा जिउने जीवन। यो वास्तविक होइन। त्यसैले यो हामीले छानबिन गर्नु आवश्यक छ। आत्मामा जीवन के हो? यसको व्यावहारिकता के हो? उपदेशबाट सबै कुरा थाहा हुनेछ। माथिको सिद्धान्त राम्ररी ज्ञात छ तर जब यो पढिन्छ यो आजको पेन्टेकोस्ट भन्दा पनि राम्रो छ। हामीले व्यवस्थामा पढ्दा, हामी उहाँको इच्छा र भिन्नताहरू जान्दछौं। यो धेरै उच्च भूभाग छ। तिमी साधारण मान्छे होइनौ, किनकि तिमीले व्यवस्थाबाट ज्ञान र सत्यको रूप धारण गरेका छौ, यदि समस्या छ भने किन आफैँलाई दण्ड दिनुहुन्न, अरूलाई प्रचार गर्नुहुन्छ? अर्थात् जीवन छैन । मलाई सबै थाहा छ, तर जीवन छैन। जब तपाईं होइन भन्नुहुन्छ, के तपाईं चोरी गर्नुहुन्छ? जीवन छैन। हेर्दा अचम्म लाग्छ । बिहान प्रार्थना छ। त्यहाँ एक साँझ प्रार्थना छ। शब्दले सबै कुरा जान्दछन्, रोमीहरूको पत्रले सिकाउँछ, त्यसपछि यसलाई राम्रो सरसफाइको रूपमा सिकाइन्छ। तर यो सबै बिना जीवन के हो ? जस्तो कि म सामान्यतया भन्छु, मैले धेरै सिकेको छैन तर म केको लागि जिउन चाहन्छु पाउनु पर्याप्त छ। म यही प्रार्थना गर्दैछु। हे प्रभु, मैले जिउन चाहेको कुरा जित्नु पर्छ। लिआह डॉक्टर और विज्ञान त्यो सल्लाह र यो सल्लाह र सल्लाह जुन अहिलेसम्म पत्ता लागेको छैन, यी मध्ये कुनै पनि आवश्यक छैन। यो त झूट मात्र हो । तपाईंले पुस्तकहरूको गुच्छा पढ्न आवश्यक छैन। यदि हामीसँग बाँच्नको लागि वचन छ भने, हामी बचाइएका छौं। त्यो हाम्रो लागि पर्याप्त छ, हामीले यसको लागि प्रार्थना गर्नुपर्छ, प्रभु, मलाई वचन, स्वर्गीय उपदेश, अध्ययन, वा धर्मी जीवन जिउनको लागि उहाँले नियुक्त गरेको जीवन जिउन दिनुहोस्। रोमी अध्याय दोस्रो, पदहरू अट्टाइस, उन्नतीस

”यदि एक मानिस शारीरिक रूपले मात्र यहूदी हो भने उ साँचो अर्थमा यहूदी होइन। सत्य खतना शारिरिक खतना मात्र होइन। एक मानिस मनको भित्री तहबाट मात्र साँचो यहूदी हुँदछ। साँचो खतना आत्माद्वारा हृदयमा भएको हुँदछ विधानद्वारा होइन। यो आत्माले गरेको हुँदछ, लिखित व्यवस्थाले गरेको हुँदैन। हृदयमा खतना भएको मानिसले मात्र परमेश्वरबाट प्रशंसा पाउँदछ, अनि मानिसहरूबाट होइन (Rom 2:28-29)। रोमी अध्याय 7, पद 6. विगतमा, व्यवस्थाले हामीलाई कैदी बनायो। तर हाम्रा पुराना स्वभावहरू मरेर गए अनि हामी व्यवस्थाबाट मुक्त गरियोँ। यसैले अब हामी परमेश्वरलाई आत्माको नयाँ ढाँचाले सेवा गर्दछौँ, नियमहरूमा लेखिएको पुरानो ढाँचाले होइन। अब, हामी परमेश्वरलाई आत्माद्वारा नयाँ ढाँचाले पुज्दछौँ (Rom 7:6)। यो आत्मामा जीवन हो। व्यवस्थामा अपवादहरू छन् भनी भन्नुको अर्थ व्यवस्था छैन भन्ने होइन, परमेश्वरको वचन अस्तित्वमा छैन भन्ने होइन, तर वचन हामीभित्रै बनेको हो। हिब्रू अध्याय 8, पद 10। तब परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “म यो नयाँ करार इस्त्राएलका मानिसहरूलाई भविष्यमा दिनेछु, परमेश्वर भन्नुहुन्छ। म आफ्नो करार तिनका मनमा हालिदिनेछु। म आफ्नो करार तिनका हृदयमा लेखिदिनेछु। म तिनका परमेश्वर बन्नेछु र ती मेरा प्रजाहरू बन्नेछन् (Heb 8:10)। व्यवस्था पवित्रशास्त्रमा के छ भन्ने कुरा होइन। तर यहाँ प्रेरितले पत्र को शब्दलाई जनाउँछ। यहाँ पढ्दा पत्रको उमेरमा होइन। पत्र त्यो हो जब हामी यसलाई छुट्टै खण्ड, २ कोरिन्थी अध्याय ३ पद ३ मा पढ्छौँ। “तिमीहरूले नै देखाउँदछौ, कि तिमीहरू ख्रीष्टका पत्र हो, अर्थात् हाम्रो सेवाको फल, जुन पत्र मसीले होइन, तर जीवित परमेश्वरका आत्माले लेखिएको हो- ढुङ्गाका पाटीमा होइन, तर मासुका हृदय- पाटीमा” (2 Cor 3:3)। यस पुस्तकमा लेखिएको हाम्रो वचन हाम्रो भित्री आत्माबाट आएको हो। जसरी हामीले हिब्रूहरूको पुस्तकमा पढ्छौँ, म मेरो व्यवस्था तिनीहरूमा राख्नेछु र तिनीहरूको हृदयमा लेख्नेछु: यो आत्माको वचन हो। यो हामीले रोमी अध्याय 8 को दोस्रो पदमा पढेका छौँ किनभने “पाप र मृत्युको व्यवस्थाबाट मलाई जीवनका आत्माको व्यवस्थाले ख्रीष्ट येशूमा मुक्त पारेको छ” (Rom 8:2)। स्वतन्त्रता शब्द रोमीहरूलाई पत्रमा धेरै ठाउँहरूमा देखा पर्दछ। ध्यान दिएर पढ्छौँ भने, सबै ठाउँमा आत्माको दस्तावेज हो। पत्र आत्मा होइन। जब प्रेरितले यो पत्र भन्नुहुन्छ, त्यसपछि, व्यवस्थाले पत्रको पत्रलाई संकेत गरिरहेको छ। तर नयाँ व्यवस्था तब हुन्छ जब व्यवस्था हामीमा आत्मामा लेखिन्छ, यो जीवनको वचन हो। जीवनको आत्माको सिद्धान्त पनि त्यहाँ दस्तावेजको रूपमा लेखिएको छ। रोमी पत्रको 8 अध्यायको 4 पद। “यस हेतुले कि व्यवस्थाको उचित आवश्यकता हामीमा पूर्ण होस, हामी जो पापमय स्वभाव अनुसार होइन, तर पवित्र आत्मा अनुसार चल्दछौँ” (Rom 8:4)। अर्थात्, व्यवस्थामा जे छ, त्यो हामीभित्रको जीवनमा आउँछ, र हामी त्यो जीवनमा बाँच्दा त्यसमा धार्मिकताका कामहरू निस्कन्छन्। तब यो कुनै समारोह होइन, यो कुनै अनुष्ठान होइन। निस्तार चाड त्यस्तो कुरा होइन, हामीले विश्वास गरेको कुरा, हामीमा पूरा हुन्छ। खमीर त्यस्तो केही होइन हामी जे देख्छौँ, अखमिरी रोटी हामीमा पूरा हुन्छ। अखमिरी रोटीको जीवन पवित्र हुन्छ। पुरानो नियममा जब यो भनिन्छ कि त्यहाँ कुनै खमीर छैन, यसको शाब्दिक अर्थ हो जब तिनीहरूले यसलाई पालन गर्छन्। तर यदि हामीले यहूदीहरूसँग यसको बारेमा कुरा गर्यौँ भने, तिनीहरूले भन्नेछन् कि हामीले यो देखिरहेका छैनौँ, हामीले यसबाट सन्देश पाइरहेका छौँ। हामीलाई पवित्रतामा रहनु पर्छ। हामी त्यो भाग बुझ्दैनौँ, तर यदि हामीले उद्धार गरिएका यहूदीहरूलाई सोध्छौँ भने, हामीले घर सफा गरेर सबै खमीर मात्र हटाउदैनौँ, तर हामी आफ्नो पनि सफा गर्छौँ।

यहूदीहरूले यसको बारेमा सोच्नेछन्। प्रायश्चित दिन, तिनीहरूको पर्व हो। ती दिनहरूमा तिनीहरूले प्रभुको सामु बसेर "प्रायश्चित" भन्ने गर्थे। के मैले विगत एक वर्षमा कसैसँग केही गल्ती गरेको छु? त्यहाँ यहूदीहरू पनि छन् जसले हरेक दिन यसको बारेमा सोच्छन्। जब मैले उहाँका पुस्तकहरू पढ्छु, म उहाँलाई फोन गर्छु र यदि उसले चित्त दुखाएको छ वा आफ्नो अनुहारको भाव परिवर्तन गरेको छ भने माफी माग्छु। त्यहाँ अझै पनि यहूदीहरू छन् जसले जीवनलाई यति गम्भीर रूपमा लिन्छ। त्यसपछि हामीले यी सबैबाट केही सन्देश पाउँछौं। यहाँ हामी आफूले महसुस गरेजस्तै बाँचिरहेका छौं, उनीहरूलाई दोषारोपण गर्छौं, चर्चमा आउँछौं, झगडा गर्छौं र सांसारिक प्रेमी बनेर भाग्छौं, परमेश्वरको कृपाले मलाई बचाउँछ, मैले सबै पद र सम्मान प्राप्त गरे पनि। तर यसको कुनै अर्थ छैन। यो मूर्ख सोच हो। जब यो अनुग्रहको कुरा आउँछ म यसलाई बारम्बार भन्नेछु कामुक कार्यहरूको लागि होइन। यहीवाले हाम्रा कमजोरीहरूलाई पक्कै क्षमा गर्नुहुनेछ। समयमा अनुग्रह प्राप्त गर्न अनुग्रहको सिंहासनमा दौडनु त्यो प्रवेशद्वार हाम्रो लागि खुला छ। तर जीवनको यस यात्रामा हामी पापबाट पापमा गएको परमेश्वर चाहनुहुन्न। हामी पापी प्रवृत्तिहरूबाट मुक्त हुन, परमेश्वरको वचन र परमेश्वरको आत्माको शक्तिद्वारा स्वतन्त्र हुन बोलाइएको छ। परमेश्वरका सन्तानहरूले यो थाहा पाएको भए राम्रो हुने थियो। यो एक शक्तिशाली बाटो हो, परमेश्वरको बच्चाहरु। उहाँले आत्मा र परमेश्वरको जीवित वचन दिनुभयो। परमेश्वरको आत्माले जिउँदो वचन दिनुभएको छ, यदि हामीसँग यो वाचा छ कि आत्माले हामीमा बास गर्छ र आत्माले अगुवाइ गर्छ भने जब हामी यसको जीवनको वास्तविकतामा पुग्छौं तब हामी आत्मिक मानव बन्छौं। यी सबैलाई जित्नको लागि परमेश्वरको शक्ति, आत्माको शक्ति, वचनको शक्ति, हामी भित्र काम गरिरहेको छ। "कि तिमीहरूको हृदयका आँखा उज्यालो होस्, र कुन आशाको निम्ति उहाँले तिमीहरूलाई बोलाउनु भएको छ, र सन्तहरूमा उहाँको महिमित उत्तराधिकारको सम्पत्ति के हो, सो तिमीहरु जान्न सक्" (Eph1:18)। र उहाँको शक्तिको प्रभावको काम अनुसार, हामीमाथि विश्वास गर्नेहरूका लागि उहाँको शक्ति कति ठूलो छ। हामीलाई शैतानको दासत्वमा बाँच्न बोलाइएको छैन। हामीलाई पापमा बाँच्न बोलाइएको छैन। हामीलाई संसारको मायामा बाँच्न भनिएको होइन। परमेश्वरको आत्माले हामीलाई हामी स्वर्गीय हौं भन्ने अनुभूति दिनुहुन्छ। परमेश्वरको वचन हाम्रो जीवनमा आउँछ। परमेश्वरले हामीलाई एउटा जीवनको प्रतिज्ञा गर्नुभएको छ जसमा हामी आत्माको शक्तिद्वारा यी सबैलाई त्यस जीवनमा जित्न सक्छौं। त्यो हाम्रो प्रतिज्ञा हो, त्यो हाम्रो जीवन हो। प्रभु परमेश्वरले हामीलाई त्यो वास्तविकतामा, त्यो स्वर्गीय क्षेत्रमा ल्याउनु होस्। भित्र के छ बाहिर होइन ? खतना भनेको भित्र जाने कार्य हो। खतना गरिएको कलस्सियन पाठमा हामीले बप्तिस्माको बारेमा सिक्ने क्रममा प्रेरितले कलस्सी अध्याय २ पद एघार र बाह्रमा लेखेका थिए। "ख्रीष्टको खतनामा पापमय स्वभावको देहलाई त्यागेर हातबिना गरिएको खतनाद्वारा उहाँमा तिमीहरूको खतना भएको थियो, बप्तिस्मामा तिमीहरु उहाँसँग गाडिएका थियौ। मरेकाहरुबाट उहाँलाई जीवित पार्नुहुने परमेश्वरको कार्यमा विश्वास राख्नले यही बप्तिस्मामा तिमीहरू पनि उहाँसँगै जीवित पारियो(Col 2:11-12)" । यो कस्तो व्यावसायिक शक्ति हो? अनुभव गर्नुभएको छ ? म यो चाहन्छु विश्वासमा मेरो बप्तिस्माको समयमा मैले यो कहिल्यै अनुभव गरेको थिइँनँ। मलाई थाहा थिएन, कसैले सिकाएको थिएन। तर हामी यस्तो क्षेत्रमा थियौं जहाँ हामीलाई यसको बारेमा थाहा थिएन, तर जब हामी विश्वासमा बप्तिस्मा लिन्छौं, केहि हुन्छ। त्यतिखेर हामीसँग धेरै अनुभव थिएन तर कारबाही भइरहेको थियो। किनभने हामीले आज्ञा पालन गर्नुपर्छ।

आज्ञाकारितामा जिउनको लागि हामीले बप्तिस्मा लिनुपर्छ। हामीले पुरानो मानिस, आदमलाई गाड्नेछौं, र ख्रीष्टमा नयाँ व्यक्तिको रूपमा जीवनको नवीकरणमा हिंड्नेछौं भन्ने आश्वासनको साथ विश्वासको बप्तिस्मा लिनुपर्छ। यदि त्यहाँ कुनै शिक्षा छैन भने, यो ज्ञान होइन। त्यहाँ पनि, बप्तिस्मा एउटा विधि मात्र हुनेछ। तर त्यहाँ पहिले नै एउटा पवित्र बल भित्र छ। अर्थात्, बप्तिस्माद्वारा तिमीहरू उहाँसँगै गाडियो, र परमेश्वरको पवित्र आत्माको शक्तिले उहाँलाई मृतकबाट बरिउठाउनुभएको विश्वासद्वारा, त्यो जीवित विश्वास हो। यही विश्वासले हामीमा काम गर्छ। यहाँ बप्तिस्मा लिने हाम्रा सबै प्रियजनहरूले यी खण्डहरू पढ्दा यसको पवित्र शक्ति प्राप्त होस्। हामीले यसलाई बारम्बार पढ्नुपर्छ। यसको ध्यान राख्नुपर्छ। यसरी पवित्र आत्माले कहिलेकाहीँ हामीलाई यसको सम्झना गराउनुहुनेछ। हामीले त्यो पवित्र शक्ति हामीमा सधैं रहनको लागि प्रार्थना गर्नुपर्छ। हामीले एफिसीहरूको पत्रमा प्रेरितलाई प्रार्थना गरेको पाउँछौं। यो प्रार्थना हो। र उहाँको शक्तिको प्रभावको काम अनुसार, हामीमाथि विश्वास गर्नेहरूका लागि उहाँको शक्ति कति ठूलो छ। हामीले यसलाई अनुभव गर्नुपर्छ र थाहा पाउनु पर्छ। यो विजयको जीवन हो। त्यो आन्तरिक खतना हो। परमेश्वरको आत्मा भित्र काम गर्दै हुनुहुन्छ। परमेश्वरको वचन भित्र काम गरिरहेको छ। यदि वचन बाइबलमा छ भने, त्यसैले ऊ लड्ने छैन। तपाईं आफ्नो टाउकोमा सुत्न वा नहेरेर अध्ययन गर्न सक्नुहुन्छ। उस भित्रको जीवन हामीले वचनको शक्तिको अनुभव गर्नुपर्छ। हामीले दैनिक जीवनमा त्यो आध्यात्मिक वृद्धि अनुभव गर्नुपर्छ। हामी साधारण मान्छे होइनौं, हामी स्वर्गीय हौं भन्ने चेतनाद्वारा शासित हुनुपर्छ। यो संसारको लागि बाँच्ने कोही छैन। हामी वास्तविकतामा आउनु पर्छ कि हामीलाई स्वर्गीय मिशन सुम्पिएको छ र पृथ्वीमा स्थान दिइएको छ। उहाँले आफ्नो विश्वासको जीवनलाई स्वीकार गरेर सुरु गर्नुभयो कि तिनीहरू अपरिचित र अपरिचित थिए। तिनीहरू यस पृथ्वीमा बस्नको लागि अपरिचित र विदेशीको रूपमा अवतरण गरे। त्यसैले तिनीहरूले स्वर्गीय दर्शन पाए। उनीहरू आफ्नो मातृभूमि खोजिरहेका छन्। तिनीहरू कुन शहर खोज्दैछन्? तिनीहरू स्वर्गीय चीज चाहन्थे, पार्थिव होइन। पुरानो नियमका विश्वासीहरूले यस स्वर्गीय प्राणीलाई हेर्नको लागि आफ्नो आँखा खोल्छन्। के परमेश्वरका जनहरू, ख्रीष्ट येशूद्वारा छुटकारा पाएका, र आत्माले भरिएका परमेश्वरका जनहरूले स्वर्गमा भएका कुराहरूमा हाम्रा आँखा खोल्नेछन्? यो जहाँ हामी स्वर्गमा प्रवेश गर्न सक्छौं जब हामी दैनिक स्वर्गीय जीवन बिताउँछौं र स्वर्गीय येशू र विश्वासको नेता र पूर्तिकर्तालाई देख्छौं। त्यो हाम्रो जीवन हो। यो केही बाह्य संस्कारले हासिल गर्न सकिँदैन। जब हामी वास्तवमा भन्छौं कि हामी भित्रबाट यहूदीहरू हौं, इजरायलीहरू, तिनीहरू परमेश्वरका सन्तान हुनुपर्छ। तिनीहरू ती हुन् जसको प्रशंसा परमेश्वरद्वारा गरिन्छ, मानिसहरूले होइन। कति जनाले बुझे ? के यी शब्दहरू तपाईंसँग बोल्छन्? रोमी पत्रको तेस्रो अध्यायको पद 23 पढ्नुहोस्। “किनभने सबैले पाप गरेका छन् र परमेश्वरको महिमाबाट चुकेका छन्” (Rom 3:23)। यही कुरा प्रेरितले यहाँ सुरुमा स्थापित गर्नुभयो। हामीले निम्न अध्यायहरू पढ्दा, पुर्याइरहेका हामीले अन्याय गरेर सत्यलाई बाधा, पुर्याइरहेका समूहको कुरा गरिरहेका छौं। न्याय गरिँदै आएको व्यक्तिहरूको समूहको बारेमा पनि त्यस्तै भनिन्छ। यी तीन वर्ग हुन्। त्यसपछि त्यहाँ यहूदी छ। पहिलो भनेको चेतना नभएको समूह हो। यो एउटा अस्तित्वहीन समूह हो जसले अन्यायको माध्यमबाट सत्यलाई अवरोध गर्दछ। दोस्रो अध्यायमा तिनीहरूमा केही नैतिक गुणहरू छन्। त्यही भएर अरूलाई न्याय गरिन्छ। यो भयो, यो सकियो, यो हाम्रो पेन्टेकोस्टल प्रकृति हो यो बप्तिस्मा लिन अगाडि आउनेहरूको विशेषता हो।

सबैलाई छिटो न्याय गर्नु बानी। त्यसोभए तिनीहरूमा केहि चीजहरू छन् जुन अनुमान गर्न सकिन्छ कि केहि हदसम्म नैतिक छन्। त्यो पनि पाप हो। र यो नव-यहूदी भनिने दोस्रो समूहको बारेमा हो, अर्थात्, तिनीहरूसँग वचनको ज्ञान छ, र भिन्नताहरू थाहा छ, र व्यवस्थाबाट बुद्धि र सत्यको रूप प्राप्त गर्दछ। त्यहाँ एक समूह छ जसले अरूलाई सल्लाह दिन्छ तर यो सबै बाहिर छ। साँच्चै भित्र केही छैन। त्यसैले आज जब हामी यहाँ बसेका छौं, हामीले आफैलाई परीक्षण गर्न आवश्यक छ। के हामीमा बाह्य भक्ति छ? वा भित्र केहि छ? हामी परमेश्वरका सन्तान हौं भनी परमेश्वरको वचनले हामीलाई प्रकट गर्छ, के हामी भित्र परमेश्वरको आत्माको काम छ? शब्द कहाँ छ? बाहिर वा भित्र? आत्मा कहाँ छ? भित्र या त बाहिर? हामीले आफैलाई जाँच गर्नुपर्छ। हाम्रो जीवन कस्तो छ? पुरानो जीवन? वा यो ख्रीष्टको जीवन हो जुन हामीले वचनद्वारा प्राप्त गर्छौं? यसबारेमा हामी ढुक्क हुनुपर्छ। 2 तिमोथी 3 अध्याय 4, 5 पदहरू "विश्वासघाती, उताउला, अहङ्कारले फूलेका, परमेश्वरलाई भन्दा सुख-विलासलाई प्रेम गर्ने। भक्तिको भेषचाहिँ लिने, तर त्यसको शक्ति लाई विश्वास गर्दैनन्। यस्ताबाट टाढै रहनुस्" (2 Tim 3:4-5) । यहाँ हामी देख्छौं कि हामी परमेश्वर को प्रेम बिना सुखको प्रेमी बनेका छौं। हामीले आफैलाई सोध्न आवश्यक छ, के हामी यो परमेश्वरलाई साँच्चै प्रेम गर्छौं ? तिमीलाई कसरी थाहा छ ? परमेश्वरलाई प्रेम गर्नेहरू सधैं परमेश्वरसँगको सङ्गतिमा हिँड्छन्। तिनीहरूले स्वर्गीय कुरा खोज्छन्। तिनीहरूले परमेश्वरलाई मनपर्ने कुराहरू खोज्छन्। हामीले एफिसीहरूमा पढेझैं तिनीहरू यहोवालाई मन पराउने कुराहरू जाँचेर ज्योतिमा हिँड्ने मानिसहरूको समूह हुन्। जब हामी बिहान प्रार्थनामा बस्छौं, हामीलाई परमेश्वरलाई प्रसन्न तुल्याउने जीवन कसरी जिउने भनेर बुझ्न मद्दत गर्न, हामीले परमेश्वरको वचनमा मनन गर्नुपर्छ। तब हाम्रो जीवन आध्यात्मिक अर्थले समृद्ध हुनेछ। हामीले जे देख्छौं, के सुन्छौं, के सोच्छौं, के प्रार्थना गर्छौं, के ध्यान गर्छौं, र हामीले जे-जति संगत गर्छौं, ती सबै हाम्रो आध्यात्मिक जीवनको दायराभित्र हुनेछन्, त्यसैलाई अध्यात्मवादी भनिन्छ। यो उनको जीवनको महत्व हो। त्यसपछि हामीसँग भौगोलिक क्षेत्रहरू छन्। पक्कै पनि हामीले त्यहाँ केही समय बिताउनु पर्छ। किनभने यो सन्तुलित अवस्थामा हुनुपर्छ। त्यसोभए, यदि त्यो सन्तुलन गलत छ भने, चीजहरू बिग्रनेछन्। कतिपय मानिसहरू भन्छन् कि तिनीहरू आध्यात्मिक छन्, तर जब तिनीहरू यस धर्तीमा छन् त्यसैले उनीहरूले गर्नुपर्ने काम गर्दैनन्। यति नै, त्यसपछि यो राम्रो सन्तुलन मा हुनुपर्छ। तर पहिले उनको देश खोज्नुपर्छ। आखिर, यदि हामी सोच्दछौं कि हामीले परमेश्वरलाई थोरै समय दिन सक्छौं, तब परमेश्वर त्यसमा प्रसन्न हुनुहुनेछैन। परमेश्वर सधैं पहिलो फल चाहनुहुन्छ। कति जनाले बुझे ? परमेश्वरले पहिलो फल चाहनुहुन्छ परमेश्वरले हाम्रो जीवनको पहिलो भाग चाहनुहुन्छ। यदि उहाँ पहिले पवित्र हुनुहुन्छ भने, बाँकी सबै पवित्र हुनेछ। परमेश्वरको सेवक 'Andrew Murray' जस्तै देखिन्छ, उनको "The Inner Chamber And The Inner Life" को बारे मा। नामको पुस्तकमा लेखिएको छ यदि तपाईंको जीवनको शुरुवात दुई घण्टाको लागि पवित्र छ भने, त्यसपछिको बीस घण्टा पवित्र हुनेछ। हामी परमेश्वरको उपस्थितिमा कम्तिमा दुई घण्टा परमेश्वरको सेवकको पवित्रताको सन्देश द्वारा उहाँ भन्नुहुन्छ कि एक घण्टा र म कम्तिमा दुई घण्टा भन्छु। परमेश्वरका साधारण सेवकहरूलाई अझ थेरै चाहिन्छ। जुन भूमिमा बसेका छौं, त्यो भूमि पवित्र हुनुपर्छ। त्यसोभए, पवित्र भूमि कस्तो छ? परमेश्वरको संगतमा परमेश्वरको उपस्थिति पुग्नु पर्छ। पवित्र परमेश्वरले हामीलाई पखिँरहनुभएको छ। सात पर्व दिँदा वर्षमा तीनपटक आउनु पर्छ।

उनीहरूले बनाएको होइन । तबला बजाएर परमेश्वरको सामु आउनुपर्छ भन्ने होइन। कलीसियामा परमेश्वरको उपस्थिति हुन्छ। परमेश्वरले पहिले नै क्यालेन्डर दिनुभएको थियो। वर्षमा तीनपल्ट मकहाँ आउनु पर्छ। म तपाईंहरू प्रत्येकलाई मण्डलीको रूपमा हेर्न चाहन्छु। म तपाईंसँग मण्डलीको रूपमा सङ्गति गर्न चाहन्छु। यो कुरा कति जनाले बुझेका छन् ? यो हामी अब परमेश्वरलाई ल्याउन चाहन्छौं। त्यसरी नै परमेश्वरका सन्तानहरूले सबै गीत गाए। भजन २:११ पढ्दा हामीलाई यो थाहा हुन्छ। गीत सियोन पर्वतमा जान्छ। यदि पहिलो फलहरू पोखरीहरूको चाड हो भने, त्यसपछि सबै पहिलो फलहरू हातमा छन्। कारण के हो? परमेश्वरले तिनीहरूलाई हेर्दै हुनुहुन्छ। हामी त्यो परमेश्वरको उपस्थितिमा जानुपर्छ। परमेश्वर त्यहाँ बसेका छन्। बच्चाहरु पखिरहेका छन्, हामीले याद गर्नुपर्दछ कि परमेश्वर हाम्रो जीवनमा त्यो बिहान हाम्रो लागि पखिरहेका छन्। मेरो छोरा र छोरी अब आउँदैछन् र मसँग फेलोशिप छ। तर हामी दौडेपछि परमेश्वरले एक शब्द बोल्न र उहाँलाई हाम्रा आवश्यकताहरू बताउन र यसलाई चाँडै पूरा गर्नु अघि हामी ठाउँ छोड्नेछौं। हाम्रो बिहानको प्रार्थना यस्तो हुनु हुँदैन। हामी जानु पर्छ र पखनु पर्छ। परमेश्वर त्यहाँ हुनुहुन्छ। कतिपय मानिसहरूले तुरुन्तै परमेश्वरको उपस्थिति प्राप्त गर्दैनन् किनभने तिनीहरू संसारभरबाट आएपछि प्राप्त गर्दैनन्। तर पवित्र छ, अर्को शब्दमा, पवित्र हामीमा छ। त्यसमा ध्यान केन्द्रित गर्न तयार गर अनि बाहिर नहेर, कतै नखोज्नुस, संत कोही छ र ? कहाँ? यो हामीमा छ तर त्यो उपस्थिति बुझौं। जब हामी त्यो उपस्थितिमा आउँछौं तब परमेश्वरले हामीसँग बोल्नुहुन्छ। जब हामी महापवित्र स्थानमा प्रवेश गर्दा परमेश्वरले हामीसँग कुरा गर्नुहुन्छ, मोसासँग अरू कुनै अनुरोध वा प्रार्थना थिएन। जब हामी परम पवित्र स्थानमा आउँछौं, परमेश्वर बोल्नुहुन्छ, त्यहाँ एक ठाउँ छ जहाँ परमेश्वरको आवाज सुन्न सकिन्छ। परमेश्वर, परमेश्वर हामीलाई मद्दत गर्नुहोस्। यहूदी भित्र छ। हृदयको खतना, पत्रको होइन, तर आत्माको।

आमेन

For Technical Assistance
Amen TV Network
Trivandrum, Kerala
MOB : 999 59 75 980
755 99 75 980

Youtube : amentvnetwork
www.Youtube : amentvnetwork.com

Contact
Pastor. Benny
Thodupuzha
MOB: 9447 82 83 83